

Posudek vedoucího práce
na bakalářskou práci Terezy Kubalíkové
na téma „Test proporcionality v judikatuře Ústavního soudu“
(Plzeň, 2015, 52 číslovaných stran)

I.

Téma práce

Hodnocená práce je zaměřena na zcela specifické téma testu proporcionality, a to konkrétně v řízení před Ústavním soudem. Autorka díky svému zahraničnímu pobytu a jazykové vybavenosti nezkoumá pouze českou judikaturu, ale porovnává přístup Ústavního soudu ČR s doktrínou francouzské Ústavní rady. Jedná se tedy o velmi originální zaměření a pojetí kvalifikační práce, která skýtá široké pole, na němž lze demonstrovat teoretické ovládnutí popisovaných institutů, a také poskytuje dostatečný prostor pro vlastní úvahy studentky.

II.

Splnění cílů práce, obsahová úroveň

Samotná práce je členěna na 8 číslovaných kapitol včetně úvodu a závěru, v nichž se autorka po úvodním vymezení cílů práce věnuje vysvětlení principů ústavního soudnictví v ČR a ve Francii. V další části pak v krátkosti pojednává o zakotvení základních lidských práv a svobod v českém právním řádu, a zejména o legálních možnostech jejich omezení ve smyslu Listiny základních práv EU a české Listiny základních práv a svobod. Klíčovou kapitolou jsou pak části pátá, šestá a sedmá, jež jsou zaměřeny na samotný test proporcionality, a posléze na aplikaci tohoto testu v judikatuře Ústavního soudu ČR a francouzské Ústavní rady. Za cíl své práce si studentka vytkla ověření hypotézy, že test proporcionality v české a francouzské ústavní jurisprudenci budou aplikován velmi podobným způsobem, neboť obě právní řády vychází ve své podstatě ze stejných právních základů. Tuto hypotézu autorka ověřuje na vybraných rozhodnutích obou ústavních soudů ve zkoumaných státech.

III.

Teoretická úroveň práce

Odborná úroveň díla je v obecné rovině na přijatelné úrovni. Je zjevné, že si studentka zvolila vlastní originální téma, které ovšem klade vyšší nároky na její analytickou schopnost z popisovaných rozhodnutí vyzdvihnout klíčové momenty, a zejména pak porovnat aplikaci stejného testu v judikatuře obou ústavních soudů. Rovněž s ohledem na mizivý počet relevantní odborné literatury a nezbytnost věnovat se přímo rozboru jednotlivých soudních rozhodnutí bez možnosti vymezení se k již existujícím komentářům či jiným odborným textům, jde o nadstandardně obtížnou problematiku.

V tomto směru je nutné konstatovat, že volbou vybraného tématu studentka odhalila některé své teoretické slabiny, neboť většina její práce spíše vysvětluje jednotlivá rozhodnutí, než aby se věnovala detailnější a teoreticky fundovanější komparaci mezi oběma jurisdikcemi. Taková komparace by zřejmě vyžadovala významně rozsáhlejší množinu analyzovaných případů a není zřejmé, zda by ve výsledku nešlo o dílo přesahující svým rozsahem možnosti diplomové práce. Dosažený závěr o potvrzení stanovené hypotézy proto působí jako ne zcela dostatečně argumentačně podložený. Na druhou stranu je ovšem vhodné ve prospěch autorky

podotknout, že samotný fakt, že řada jejích kolegů volí bezpečnější témata svých kvalifikačních prací, by z hlediska rovnosti neměl sloužit v její neprospěch.

IV.

Formální úroveň práce

Jazykové vyjadřování autorky je poměrně dobré, z hlediska odbornosti nemá studentka žádné obtíže s jednoznačným a odborně správným označováním popisovaných institutů. V obecné rovině však některá jazyková vyjádření místy pokulhávají (např. str. 49 „Metoda tzv. "zlomku" se objevila v komisi na základě článku 25 Ústavy tak, že....“). Samotná formální úprava práce je na dostatečné úrovni, dílo neobsahuje žádné závažné prohřešky proti příslušným pravidlům. Jednotlivé části práce na sebe logicky navazují, členění samotných kapitol je také logické a přehledné.

V.

Klasifikace práce a náměty na rozpravu

Dle ověření systémem pro odhalování plagiátů THESES.CZ vykazuje práce 5% shodu s jinými záznamy v tomto systému, nicméně jedná se pouze o shodu v citacích příslušných právních norem, zejména Ústavy ČR a Listiny základních práv a svobod. Posuzovanou práci i přes některé naznačené připomínky a námítky označuji za dílo schopné ústní obhajoby, v níž by měla autorka dostat možnost částečně napravit kritizované nedostatky. Písemnou práci vedoucí předběžně hodnotí jako velmi dobrou, konečný výsledek však bude záviset i na úrovni ústní obhajoby.

Při ústní obhajobě by se studentka měla zaměřit na následující otázky:

Pokuste se rozvést kapitolu 6.1.2 vztahující se k omezení práva obviněného na volbu svého obhájce v trestním řízení tím, že ji doplníte o další konkrétní případy, kdy se ESLP, Ústavní soud ČR nebo francouzská Ústavní rada věnovala tomuto tématu. Jaké konkrétní závěry lze z těchto rozhodnutí učinit?

V Plzni dne 11.12.2015

Mgr. Tomáš Křivka